

БІЛЬ І ТРАГЕДІЯ

ЧОРНОБИЛЬ

ДО 34 РІЧНИЦІ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

ВИХОВНА ГОДИНА
ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ВХПУ 19 СМТ.ГРИЦІВ
РОЗРОБИЛА
ЗАСТУПНИК ДИРЕКТОРА НВР ОЛЕНА ГОДНА
2020

26 квітня 1986 року о 1 год. 23 хв. на четвертому енергоблоці Чорнобильської АЕС стався потужний хімічний вибух, який спричинив руйнування частини реакторного блоку і машинного залу.

Внаслідок вибуху виникла пожежа, яка перекинулася на дах третього енергоблоку. Майже одразу на місце аварії приїхали пожежники. Вогонь гасили до 5 години ранку. Проте, у середині самого четвертого блоку його вдалося ліквідувати лише 10 травня, коли більша частина графіту згоріла.

Після вибуху та пожежі утворилася радіоактивна хмара, яка накрила не лише території сучасної України, Білорусі та Росії, але й території багатьох європейських країн – Швеції, Австрії, Норвегії, Німеччини, Фінляндії, Греції, Румунії, Словенії, Литви, Латвії. За Міжнародною шкалою ядерних подій (INES) цю аварію класифікували за найвищим – сьомим рівнем небезпеки.

Від самого початку Москва та керівництво УРСР приховували факт аварії та наслідки екологічної катастрофи. Першою про підвищення рівня радіації повідомила Швеція. Лише 28 квітня в СРСР з'явилося перше офіційне повідомлення. У перші дні після аварії було евакуйоване населення 10-кілометрової зони, надалі зону евакуації розширили до 30 кілометрів.

Загалом в Україні радіоактивно забрудненими стали 2293 населених пунктів, у яких на кінець вісімдесятих років минулого сторіччя мешкало понад 2,6 млн осіб. В результаті цієї катастрофи з сільськогосподарського користування було виведено понад 5 млн га земель. Задля запобігання розповсюдженню радіації наприкінці 1986 року зруйнований реактор накрили спеціальним «саркофагом». За оцінками спеціалістів, під ним залишилося близько 95% палива, яке було в реакторі на момент аварії, а також значна кількість радіоактивних речовин, які складаються із залишків зруйнованого реактора. З міркувань безпеки 15 грудня 2000 року роботу Чорнобильської АЕС було припинено. Водночас об'єкт «Укриття», зведений у 1986 році, поступово руйнувався.

Україна звернулася до міжнародної спільноти щодо проведення конкурсу проектів із перетворення об'єкта «Укриття». У 2004 році було проведено тендер на проектування і спорудження нового «саркофагу» - Нового безпечного конфайнмента. Цей проект повністю профінансовано Європейським банком реконструкції та розвитку: кошти на будівництво, а це близько 1,5 млрд. Євро, надали 40 країн-донорів. Зрештою, 10 серпня 2007 року був підписаний Контракт щодо будівництва НБК, а 29 жовтня 2007 року почалися роботи. До робіт були залучені найкращі українські та зарубіжні фахівці

29 листопада 2016 року Арку НБК було насунуто на об'єкт «Укриття». Нині Новий безпечний конфайнмент над зруйнованим енергоблоком Чорнобильської АЕС готують до введення в експлуатацію. Надалі будуть роботи з демонтажу нестабільних конструкцій об'єкту «Укриття». За задумом проектувальників, нова споруда зможе вирішити проблему, як мінімум, на сто років, хоча ліквідувати станцію планують у 2065 році.

Аварія на ЧАЕС не найпопулярніша, але досить помітна тема в кіновиробництві. Крім документалок, яких про аварію знято сотні, існує і безліч художніх фільмів різних жанрів.

«ЧОРНОБИЛЬ», 2019

Цей заснований на реальних подіях американський серіал розповідає про перші дні після трагедії — про працю ліквідаторів і людей, які віддавали їм накази.

Подивитися варто не тільки заради сюжету, а заради емоцій. «Чорнобиль» дуже атмосферний, з екрана буквально віє енергією страху і невідомості, що огортає історію тих днів. І актори передають цю енергію на всі 100 відсотків. Творці серіалу провели колосальну роботу з відновлення подій давно минулих днів — але ж частина цієї інформації досі засекречена.